

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **B.**, IČO: X. proti odporcom v **1. rade Y.** a v **2. rade P.**, o zaplatenie Sk 3 164 583,- s prísl. zo zmenky, na odvolanie odporcu v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. novembra 2000 č. k. 37 Zm 479/99-34, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 6.11.200 č. k. 37 zm 479/99-34 rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 37 Zm 479/99 zo dňa 21.2.2000 sa voči odporcovi v 2. rade ponecháva v platnosti v celom rozsahu. Odporcu zaviazal nahradiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu Sk 10 740,- na náhradu trov právnej pomoci. Uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu nie sú dôvodné. Predmetom konania je vlastná zmenka odporcu v 1. rade, vystavená dňa 12.11.1998 na rad prvého majiteľa zmenky B. Zmenka bola avalovaná odporcom v 2. rade, za ktorého túto podpísal generálny riaditeľ spoločnosti odporcu v 2. rade JUDr. J.. Prvý majiteľ zmenky indosoval zmenku na spoločnosť navrhovateľa P.. Na výzvu súdu odporca v 2. rade predložil súdu výpis z obchodného registra spoločnosti odporcu v 2. rade zo dňa 7.4.1999, ktorý bol účinný v čase vystavenia zmenky dňa 12.11.1998. Z uvedeného výpisu vyplýva, že jediným štatutárnym zástupcom spoločnosti odporcu v 2. rade je jej generálny riaditeľ JUDr. J.. Z organizačného poriadku spoločnosti odporcu v 2. rade, účinného v čase vystavenia zmenky taktiež vyplýva, že spoločnosť zastupuje a v jej mene koná

generálny riaditeľ. Článok 7 bod 2 organizačného poriadku pritom vymenúva len niektoré činnosti, ktoré sú v pôsobnosti generálneho riaditeľa. Poukázal na ust. § 20 ods. 1 Obč. zák. a uviedol, že v čase vystavenia žalovanej zmenky generálny riaditeľ spoločnosti odporcu v 2. rade bol jednoznačne oprávnený konať v mene tejto spoločnosti a zaväzovať ju, pričom uvedené oprávnenie nie je možné obmedziť vo vzťahu k tretím osobám. Súd sa nestotožnil s právnym názorom odporcu v 2. rade, že zák. č. 273/1994 Zb. v znení platnom ku dňu vystavenia zmenky vylučuje zmenkové ručenie, resp. iné záväzky zo zmienek na majetok odporcu v 2. rade ako družstevnej zdravotnej poisťovne. Ust. § 6 ods. 3 uvedeného zákona stanovuje, že poisťovňa môže podnikáť s prostriedkami zmluvného poistenia a pripoistenia. Žiadne ustanovenie citovaného zákona nestanovuje obmedzenie podnikania zdravotnej poisťovne s iným majetkom, ako sú prostriedky získané z povinného zdravotného poistenia a zo základného fondu. Vzhľadom na to súd dospel k záveru, že odporca v 2. rade je zaviazaný zo zmenky ako avalista priameho dlžníka zmenky a vydaný zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti v celom rozsahu.

Proti rozsudku sa odvolal odporca v 2. rade a žiadal jeho zrušenie. Namietal, že súd prvého stupňa rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Uviedol, že štatutárny orgán odporcu v 2. rade, ktorým bol generálny riaditeľ, podpísal zmenku neoprávnene a neplatne, keďže prekročil svoje oprávnenia, ktoré mu vymedzuje zákon č 273/1994 Zz. a organizačný poriadok zdravotnej poisťovne. I keď oprávnenia generálneho riaditeľa, ktoré obsahujú organizačný poriadok, sú v ňom vymedzené len demonštratívne, neznamená to, že s týmto vymedzením môže určovať oprávnenie, ktoré sa prieči zákonu. Zákon o zdravotnom poistení presne a jasne vymedzuje, na čo slúži zdravotná poisťovňa, čo môže vykonávať a ako môže podnikáť. Siedma časť zákona ustanovuje, ako zdravotná poisťovňa hospodári a podniká v zmysle § 75 ods. 1 zákona o zdravotnom poistení. Zdravotná poisťovňa vytvára poistný rozpočet, ktorý sa skladá zo 4 fondov. Každý fond má taxatívne zo zákona určené, z čoho sa vytvára a na čo sa používa. Z ust. § 47 ods. 2 vyplýva, že prostriedky fondov, okrem správneho fondu, nie sú ani len majetkom poisťovne, a teda sa nimi nemôže nakladať voľne. A contrario je teda možné pripustiť, že správny fond môže zdravotná poisťovňa využívať aj na podnikanie. Zákon o zdravotnom poistení však vymedzil taxatívne v § 53, ako sa prostriedky správneho

fondu používajú. Zdravotná poisťovňa môže teda v zmysle ods. 2 tohto paragrafu použiť prostriedky správneho fondu aj na splácanie úverov. Keďže zmenka slúži aj ako úverový prostriedok, mohla ňou zdravotná poisťovňa získať úver, a teda by ho splácala. V spornej zmenke však odporca v 2. rade vystupuje ako zmenkový ručiteľ, a teda je zodpovedný zo zmenky tak, ako sám zmenečný dlžník, za ktorého ručí. Odporca v 2. rade sa však nemohol zo zmenky zaviazat' ako ručiteľ, a teda takto určiť prípadné použitie prostriedkov zo správneho fondu, keďže to v taxatívnom vymedzení použitia prostriedkov správneho fondu nie je uvedené. Generálny riaditeľ JUDr. B. teda konal v rozpore so zákonom o zdravotnom poistení. Namietal tiež, že súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal časťou námietok, v ktorých odporca v 2. rade poukazoval na personálne prepojenie osôb u navrhovateľa, resp. oboch odporcov a v tomto smere nevypočul svedkov navrhnutých odporcom v 2. rade. Nevzal do úvahy ani podanie odporcu v 2. rade o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, ktoré bolo urobené na Generálnu prokuratúru SR dňa 24.3.2000, a o ktorom doposiaľ nebolo uzavreté šetrenie. I v zmysle uvedeného preto tvrdí, že predmetná zmenka ako právny úkon odporuje zákonu. Rozpor so zákonom vidí v tom, že generálny riaditeľ nemal oprávnenie na takýto úkon, v žiadnom prípade nešlo o vážne urobený právny úkon, pričom tento svojím obsahom i účelom odporuje zákonu, tento obchádza a taktiež sa prieči dobrým mravom, a to najmä v tom, že všetky zainteresované strany veľmi dobre vedeli a z titulu svojich funkcií aj boli povinní vedieť, na čo je možné použiť prostriedky zdravotnej poisťovne, hradené poistencami a ich zamestnávateľmi. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnutý rozsudok zrušiť.

Uznesením zo dňa 28.5.2002 č. k. 37 Zm 479/99-79 súd prvého stupňa pripustil, aby na miesto pôvodného navrhovateľa do konania vstúpila spoločnosť B.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. b/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania a zistil, že nie sú splnené podmienky pre pokračovanie v konaní.

V zmysle § 103 O.s.p. kedykoľvek súd prihliada k splneniu podmienok konania, medzi ktoré patrí i spôsobilosť byť účastníkom konania.

Podľa § 90 O.s.p. účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Účastníkom konania s poukazom na ust. § 19 O.s.p. môže byť iba ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, t.j. právnické alebo fyzické osoby.

Podľa § 107 ods. 4 O.s.p., ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Zánik navrhovateľa a odporcu v 2. rade ako právnických osôb sa v danom prípade spravuje ust. § 68 ods. 1 Obch. zák., t.j. dňom výmazu z obchodného registra.

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že navrhovateľ bol dňom 19.9.2006 vymazaný z obchodného registra po ukončení jeho likvidácie.

Podľa výpisu z obchodného registra uvedeného súdu odporca v 2. rade bol vymazaný z obchodného registra dňa 8.8.2007 po zrušení konkurzu vyhláseného na jeho majetok z dôvodu, že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmeny správcu.

Keďže navrhovateľ a tiež i odporca v 2. rade v odvolacom konaní zanikli bez právneho nástupcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolacie konanie podľa § 107 ods. 4 v spojení s § 211 O.s.p. zastavil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 13. februára 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu